

**UCHWAŁA NR NR L/292/2010
RADY MIEJSKIEJ W SŁAWNIE**

z dnia 29 marca 2010 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Sławnie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806 z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759 z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz.1337 i Nr 216, poz. 1585, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 683 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539) uchwała się co następuje:

§ 1. Uznać skargę Pani Anetty Pytliczek złożoną w dniu 26 lutego 2010 r. na działalność Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sławnie za bezzasadną.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej, która zawiadomi wnoszącą o sposobie jej załatwienia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pani Anetta Pytliczek, zamieszkała [REDAKTOWANE] złożyła w dniu 26 lutego 2010r. do Rady Miejskiej w Sławnie skargę na Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sławnie i działalność kierowanego przez niego Ośrodka. Z treści skargi wynika niezadowolenie skarżącej z pracy tej instytucji oraz jej kierownika. Skarżąca kieruje kolejne zarzuty przeciwko Kierownikowi MOPS dotyczące przyznawania przez niego określonych świadczeń z pomocy społecznej.

Analiza stanu faktyczno-prawnego pozwala stwierdzić ponownie bezzasadność zarzutów skargi, które są jedynie subiektywnym odczuciem skarżącej i nie potwierdziły się w wyniku rozpatrzenia skargi. Zdaniem organu rozpatrującego skargę, przypisywanie przez skarżącą Kierownikowi MOPS i całemu Ośrodkowi działań niezgodnych z prawem i doszukiwanie się nieprawidłowości, wynika z niezadowolenia skarżącej, związanego z odmową przyznania jej świadczenia. Nie może ona pogodzić się z faktem, że odmowa zawarta w decyzji Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sławnie była uzasadniona i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Potwierdziła to decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie, utrzymująca zaskarżoną decyzję w mocy, w której organ II instancji podzielił w pełni stanowisko organu I instancji uzasadniając szczegółowo swoje rozstrzygnięcie (zostało to szczegółowo wyjaśnione przy rozpatrzeniu wcześniejszej skargi).

Wszystkie sprawy skarżącej jak i pozostałych wnioskodawców Ośrodka były załatwiane w sposób, w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o pomocy społecznej. Zawsze kierowano się tym, że pomoc społeczna udzielana jest ze względu na trudne sytuacje życiowe, a najczęstsze powody ich powstania wymienione są w art. 7 wyżej powołanej ustawy. Ponadto za każdym razem uwzględniano przepis art. 8 tej ustawy, który określa kryterium dochodowe jako przesłankę mającą wpływ na udzielenie pomocy. Podkreślenia wymaga fakt, że niskie dochody nie są jednak wystarczające do przyznania świadczeń przez MOPS. Ustawodawca wyraźnie podkreśla, że powinny one być związane z okolicznościami uzasadniającymi udzielenie pomocy, w tym w szczególności z przesłankami określonymi w art. 7 ustawy. Na przyznawanie określonych świadczeń na wpływ przepis art. 11 dotyczący współdziałania świadczeniobiorcy m.in. z pracownikiem pomocy społecznej. W przypadku bowiem negatywnych zachowań strony w tym zakresie stanowi to podstawę odmowy udzielenia pomocy, co miało miejsce w przypadku skarżącej. Sprawy skarżącej, jak i pozostałych klientów MOPS, załatwiane były i są w terminach określonych zarówno w art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego, jak i w rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 19 kwietnia 2005r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz.U. Nr 77, poz. 672). Natomiast udzielanie pomocy w formie posiłku lub świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych w każdym przypadku odbywa się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego "Pomoc państwa w zakresie dożywiania" (Dz.U. Nr 267, poz. 2259 ze zm.).

Przeważającą część skargi stanowią podawane przez skarżącą informacje dotyczące wymienionych imiennie osób, odnoszące się m.in. do ich stanu rodzinnego, majątkowego, tego czym się zajmują, czy i jaką pomoc – w przekonaniu skarżącej – otrzymują z Ośrodka Pomocy Społecznej itp. Informacje te zawierają tylko subiektywne stwierdzenia skarżącej nie poparte żadnymi dowodami. W wyniku rozpatrywania skargi ustalono, że tylko połowa z wymienionych w skardze osób, korzysta z określonych świadczeń pomocy społecznej, gdyż kwalifikuje się do ich otrzymania. W stosunku do żadnej z tych osób, nie zachodzą nieprawidłowości przy załatwianiu ich spraw i przyznaniu pomocy przez MOPS.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej udziela osobom uprawnionym pomocy w różnych formach i w oparciu o różną podstawę prawną. Udzielana pomoc, w zależności od jej rodzaju, jest finansowana z środków pochodzących z różnych źródeł. Każdy podmiot, od którego pochodzą dane środki kontroluje i sprawdza ich wydatkowanie przez sławieński MOPS. Sukcesywnie przeprowadzane kontrole przez te podmioty nie stwierdziły nieprawidłowości w przyznawaniu określonych świadczeń z pomocy społecznej oraz w rozdziale żywności pochodzącej z Banku Żywności. Z tych też względów zarzuty skarżącej są bezpodstawne.

Tutejszy organ, zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest właściwy do rozpatrzenia skargi na działalność kierownika jednostki organizacyjnej, a w przedmiotowym przypadku na Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Nie jest natomiast powołany do udzielania odpowiedzi na liczne pytania skarżącej zawarte w skardze, a sformułowane w sposób tendencyjny i w odniesieniu do własnej sprawy. Z treści tych pytań wynika, że skarżąca winą za wszystko obarcza MOPS i jego Kierownika, przypisując działania, które nie miały miejsca.

Przeprowadzone postępowanie w niniejszej sprawie nie potwierdziło zarzutów skarżącego ani pod adresem Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, ani kierowanego przez nią Ośrodka.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze przedstawione wyżej prawne i faktyczne argumenty, skarga jest bezzasadna.